

Sted, magtet den ikke var anvist af Regnskabsretten, kan det beordre den og saa finde Udgiften Sted. Det høitærede Thing vil imidlertid let kunne indsee, at et saadant Tilfælde hører til dem, som ere aldeles extraordinære, hvilket Praxis i højeste Grad har vist, idet siden 1830, da denne Indretning blev indført i Belgien, endnu aldrig det Tilfælde er indtraadt, at Regnskabsretten har behøvet at nægte en Anviisning eller at Regjeringen har været nødt til at paatage sig Ansvar i den Henseende. Hvoraf kommer da dette Forhold? Det ligger i Opfattelsen af Constitutionens Bæsen hos selve Nationen. Naar en Minister beslutter sig til en Udgift, der overskrider det bevilgede Beløb, finder Udbetalingen ikke Sted; den udfattes, indtil den Lovgivende Forsamling kommer sammen og bevilger Pengene til den Udgift, som Ministeren har paataget sig Ansvar for eller som han har bestemt, uden at Pengene dertil vare bevilgede. Dette er det Anerkjendte i Belgien, at der gives Forhold, hvor Ministeren ikke kan unblade at paatage sig en Forpligtelse, men at Udbetalingen ikke kan skee, førend Pengene ere bevilgede. Kan man altsaa sige om noget Land, at Systemet om Anviisning er gennemført, det System, at ingen Udbetaling kan finde Sted, førend den er anvist af Regnskabsretten, saa er det Belgien; det er umuligt at gennemføre dette System mere consequent, end skeet er der. Det var derfor, jeg hittede min Forundring over den ærede Talers Ytring. Jeg skal forøvrigt ikke gaae synderlig ind paa Sagen; det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil gjøre, da jeg engang har taget Ordet.

Jeg skjønner ikke rettere, end at denne Tilføjning til en Lov om, at Bevillingen til den Udgift, der finder Sted ifølge Loven, skeer, vil naturlig føre til, at alle Love, hvori der indeholdes en Udgift for det nærmest kommende Finantsaar, ville først blive forelagte i Folkethinget. Jeg antager ikke, at et Ministerium vil i Regelen først gaae til Landstthinget, saa lade Loven gaae til Folkethinget, og derpaa lade den gaae tilbage til Landstthinget. Der er en naturlig Tendents hos den Forsamling, som har

den egentlige Pengebevilling, til, at de Love, som indeholde en Pengebevilling, ogsaa efter denne Forsamlings Anskuelse først bør fremlægges i den. Der er en saadan naturlig Tendents dertil, at jeg antager, at det ligger i Forholdenes Natur, at et Ministerium vil søge at rette sig efter denne Tendents; og det vil lidt efter lidt udvikle sig derhen, at Ministeriet gaaer med alle den Slags Love til Folkethinget. Jeg mener derfor, at der er den allerførste Anledning for Landstthinget til i saa Henseende at være opmærksom, ja der er saa meget større Anledning dertil, som vi have i det Mindste et Exempel paa, at man ikke blot forlanger eller anseer det for hensigtsmæssigt, at Gagerlove først fremlægges i Folkethinget, men at man ogsaa deri optager Bestemmelser om, hvorledes disse Gager nærmere skulle bestemmes igjennem Finantsloven. Det er et Moment, som man i høj Grad maa være opmærksom paa. Jeg har ved en tidligere Leilighed gjort opmærksom paa det i mine Tanker aldeles Principstridige i denne Fremgangsmaade, nemlig ved den Lønningeslov, som er udkommen under 12te Januar 1858, og jeg kan ikke Andet end gjentagende henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, at naar man fortolker Gagerlove gjennem Finantsloven, er man meget nær ved det Princip, at ingen Lov, som indeholder en Udgift, kan fremlægges uden først at komme til Folkethinget.

Andræ: Med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom nys fra den ærede Landstthingsmand, der sidder foran mig (Wessely), skal jeg indskrænke mig til at erklære, at hvad jeg anførte, var i enhver Henseende fuldstændig correct. Forsaavidt altsaa den Udbilling, der gaves af den ærede Landstthingsmand, stemmer dermed, vil den ogsaa være correct; i modsat Fald anerkjender jeg den derimod ikke. Dermed skal jeg lade dette Punkt hvile. Hvad angaaer den foreliggende Sag, skal jeg, refterat den høitærede Minister gjentagende har udtalt sig, ogsaa endnu for mit Bedkommende erklære, at jeg troer, at vi i alt Væsentligt ere enige; blot med Undtagelse af det ene Punkt, hvor en forskjellig Anskuelse gjør sig gjældende, blot